

✦ Texty na tento týden – J 8:54–58; Gn 12:3; Ř 4:1–5; J 12:1–8; J 19:4–22; J 20:19–31; Da 2; Da 7

✦ Základní verš

„Ježíš mu [Tomášovi] řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.““ (J 20:29)

V Evangeliu podle Jana nacházíme množství různých lidí, kteří se lišili zkušenostmi, vírou a společenským postavením. Ti všichni vydávali svědectví o tom, kdo je Ježíš.

„Hle, beránek Boží“ (J 1,36). „Nalezli jsme Mesiáše“ (J 1,41). „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci“ (J 1,45). „Mistře, [...] ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele“ (J 1,49). „Není to snad Mesiáš“ (J 4,29)? „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa“ (J 4,42). „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží“ (J 6,68.69). „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět“ (J 11,27). „Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím“ (J 9,25). „Hle, váš král!“ (J 19,14). „Já na něm vinu nenalézám“ (J 19,6). „Můj Pán a můj Bůh“ (J 20,28).

Kdo byli někteří z těchto lidí? A proč vydali o Ježíši právě taková svědectví?

✦ Osnova lekce:

Také v této lekci uvidíme několik lidí, zmíněných v Janově evangeliu, kteří uvěřili, že Ježíš je skutečně Bohem poslaným Mesiášem, Božím Synem. Opět se zaměříme na jejich svědectví o tom, koho v Ježíši rozpoznali.

- J 8:56 - Prorocké svědectví Abrahama (neděle)
- J 12:1–8 - Svědectví Marie (pondělí)
- J 18:38; 19:4.6.19 - Svědectví Piláta (úterý)
- J 20:19–31 - Svědectví Tomáše (středa)
- J 20:30.31 - Naše svědectví (čtvrtek)

NE 10. listopadu – ODVOLÁVÁNÍ SE NA ABRAHAMAMA

Gn 26:4 „Tvé potomstvo rozmnožím jako nebeské hvězdy; tvému potomstvu dám všechny tyto země. V tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země.“

Gn 12:3 „Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veskeré čeledi země.“

Gn 18:16-18 „¹⁶Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil. ¹⁷Tu Hospodin řekl: „Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? ¹⁸Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země.“

Mt 1:1 „Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.“

Sk 3:25 „Vás se týkají zaslíbení proroků i smlouva, kterou Bůh uzavřel s vašimi otci, když řekl Abrahamovi: „V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy na zemi.““

Ga 3:8 „Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: „V tobě dojdou požehnání všechny národy.““

J 8:56-59 „⁵⁶Váš otec Abraham zajásal, že spatří můj den; spatřil jej a zaradoval se.“ ⁵⁷Židé mu řekli: „Ještě ti není padesát, a viděl jsi Abrahama?“ ⁵⁸Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem.“ ⁵⁹Tu se chopili kamenů a chtěli je po něm házet. Ježíš se však ukryl v zástupu a vyšel z chrámu.“

Žd 11:8.17-19 „⁸Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za údel; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. ...

¹⁷Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: ¹⁸„Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.“ ¹⁹Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkříšit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.“

Gn 22 „¹Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: „Abrahame!“ Ten odvětil: „Tu jsem.“ ²A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Mórija a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ ³Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl. ⁴Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dále to místo, ⁵řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poutu Bohu a pak se k vám vrátíme.“ ⁶Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. ⁷Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odvětil: „Copak, můj synu?“ Izák se otázal: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ ⁸Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál. ⁹Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. ¹⁰I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. ¹¹Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odvětil: „Tu jsem.“ ¹²A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ ¹³Abraham se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna. ¹⁴Tomu místu dal Abraham jméno „Hospodin vidí“. Dosud se tu říká: „Na hoře Hospodinově se uvidí.“ ¹⁵Hospodinův posel zavolal pak z nebe na Abrahama podruhé: ¹⁶„Přisáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, ¹⁷jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel ¹⁸a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.“ ¹⁹Abraham se pak vrátil k služebníkům. Vydali se spolu na cestu do Beer-šeby, neboť tam Abraham sídlil. ²⁰Po těchto událostech bylo Abrahamovi oznámeno: „Hle, také Milka porodila tvému bratru Náchorovi syny: ²¹prvorozeného Usa a jeho bratra Búza, též Kemúela, ²²Keseda a Chazóa, Píldáše, Jídláfa a Betúela. ²³Betúel pak zplodil Rebeku.“ Těch osm porodila Milka Abrahamovu bratru Náchorovi. ²⁴Jeho ženina jménem Reúma také porodila, a to Tabecha a Gachama, Tachaše a Maaku.“

Ř 4:1-5 „¹Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl? ²Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit – ale ne před Bohem! ³Co říká Písmo? „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ ⁴Kdo se vykazuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti. ⁵Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost.“

PO 11. lustopadu – SVĚDECTVÍ MARIE

J 12:1-3.7.8 „¹Šest dní před Velikonocemi přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. ²Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. ³Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. [...] ⁷Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu!“ ⁸Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.““

J 12:4-8 „⁴Jidáš Iskariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: ⁵„Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ ⁶To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo. ⁷Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu!“ ⁸Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.““

J 2:24.25 „²⁴Ježíš jim však nesořoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal; ²⁵nepotřeboval, aby mu někdo o někom říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.“

J 6:70.71 „⁷⁰Ježíš jim odpověděl: „Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel.“ ⁷¹Mínil Jidáše, syna Šimona Iskariotského. Ten ho totiž měl zradit, jeden z Dvanácti.“

J 13:11 „Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čisti.“

J 16:19 „Ježíš poznal, že se ho chtějí otázat, a řekl jim: „Dohadujete se mezi sebou o tom, že jsem řekl: Zanedlouho mě nespáříte a zanedlouho mě opět uzříte?““

ÚT 12. listopadu – NEÚMYSLNÉ SVĚDECTVÍ PILÁTA

J 18:38 „Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám.“

J 19:13.14 „¹³Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném „Na dláždění“, hebrejsky Gabbatha. ¹⁴Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!““

J 2:4 „Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.““

J 7:6-8.30 „⁶Ježíš jim řekl: „Můj čas ještě nenastal, ale pro vás je stále vhodný čas. ⁷Vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože ho usvědčují z jeho zlých skutků. ⁸Vy na svátky jděte, já na tyto svátky ještě nejdu, protože můj čas se dosud nenaplnil.“...
³⁰Tedy se ho chtěli zmocnit; ale nikdo na něj nevztáhl ruku, neboť ještě nepřišla jeho hodina.“

J 12:7.23.27 „⁷Ježíš řekl: „Nech ji, uchovala to ke dni mého pohřbu!“
²³Ježíš jim odpověděl: „Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.“
²⁷„Nyní je má duše sevřena úzkostí. Mám snad říci: Otče, zachraň mě od této hodiny? Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel.“

J 13:1 „Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; mluvil své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.“

J 17:1 „Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: „Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe.“

J 19:4-22 „⁴Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste věděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ ⁵Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém pláští. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“ ⁶Když ho velekněží a jejich služebníci uviděli, dali se do křiku: „Ukřižovat, ukřižovat!“ Pilát jim řekl: „Vy sami si ho ukřižujte! Já na něm vinu nenalézám.“ ⁷Židé mu odpověděli: „My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože se vydával za syna Božího.“ ⁸Když to Pilát uslyšel, ještě více se ulekl. ⁹Vešel znovu do paláce a řekl Ježíšovi: „Odkud jsi?“ Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. ¹⁰Pilát mu řekl: „Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě propustit, a mám moc tě ukřižovat?“

¹¹Ježíš odpověděl: „Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, má větší vinu.“ ¹²Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ ¹³Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném „Na dláždění“, hebrejsky Gabbatha. ¹⁴Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ ¹⁵Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám ukřižovat?“

Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ ¹⁶Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. ¹⁷Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané „Lebka“, hebrejsky Golgota. ¹⁸Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. ¹⁹Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský. ²⁰Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. ²¹Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměls psát „židovský král“, nýbrž „vydával se za židovského krále“.“

²²Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.““

J 18:28 „Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časné zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkrvnili a mohli jíst velikonočního beránka.“

J 18:37 „Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.““

ST 13. listopadu – SVĚDECTVÍ OTCE

J 20:26-29 „²⁶Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“²⁷ Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“²⁸ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“²⁹ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.““

J 20:25.30.31 „²⁵Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.““

³⁰Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. ³¹Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.““

J 3:4 „Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.““

J 4:11 „Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu?““

ČT 14. listopadu – NAŠE SVĚDECTVÍ O JEŽÍŠI

J 20:30.31 „³⁰Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. ³¹Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.““

Mt 24:2 „On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.““

Mt 24:14 „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.““

Mt 24:6-8 „⁶Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁷Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. ⁸Ale to vše bude teprve začátek bolesti.““

2Te 2:3 „Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení.““

PÁ 15. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 13. kapitulu „Nejtěžší zkouška“ (PP 145–155; NUD 63–68) z knihy Na úsvitu dějin a 77. kapitulu „Rozsudek“ (DA 723–740; TV 462–475) z knihy Touha věků.

„Už [Tomáš] žádný důkaz nežádal. Zaradoval se a vrhnul se Ježíšovi k nohám s vyznáním: ‚Můj Pán a můj Bůh‘. (J 20,28)

Ježíš jeho vyznání přijal, ale s láskou mu vytkl jeho nevíru: ‚Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.‘ (J 20,29) Ježíše by více potěšilo, kdyby Tomáš uvěřil na základě svědectví ostatních učedníků. Kdyby se dnes měl svět řídit Tomášovým příkladem, nikdo by ve spasení neuvěřil, protože všichni mohou přijmout Krista jen na základě svědectví druhých.

Mnozí lidé stále pochybují a vymlouvají se, že kdyby se oni setkali s takovým svědectvím, jaké předložili Tomášovi jeho bratři, jistě by uvěřili. Neuvědomují si, že se jim nabízí nejen tento důkaz, ale i mnoho dalších. Lidé, kteří stejně jako Tomáš vyčkávají, až již nebudou mít žádný důvod k pochybnostem, nikdy neuvěří. Jen se postupně utvrdí ve své nevěře. Mnozí mají před očima jen stinné stránky života, stále reptají a nařkávají. Ani si neuvědomují, co dělají. Zásévají kolem sebe semeno pochybností a budou sklízet jeho plody. V době, kdy budou víru a důvěru nejvíce potřebovat, zjistí, že už nejsou schopni ani doufat, ani věřit.“ (DA 807.808; TV 515)

Otázky k rozhovoru

1. Porovnejte způsob, jakým svou víru vyjádřili Abraham a Tomáš. V čem se jejich vyjádření lišila? Co se můžeme naučit z jejich příběhů?
2. Ti, kdo se na to cítí, ať ve vaší třídě krátce vydají své svědectví o Ježíši, podobně jako to dělali lidé v Evangelii podle Jana. Přestože se jednotlivá svědectví liší, v čem jsou podobná?
3. Pilát položil filozofickou otázku: „Co je pravda?“ Pokuste se na tuto otázku odpovědět ve světle toho, co jsme studovali v Evangelii podle Jana.
4. Uvažujte o prorocích z Daniela 2 a 7. Lidé žijící v Ježíšově době měli k dispozici tyto dvě kapitoly. Jakou výhodu máme proti nim dnes? Pomáhá naplnění prorocství vaší víře? Proč? Pokud ano, jak?

16:19